

अजात्मजः ब्रह्मपुत्रः ननु प्राचेतसः ॥ ४७ ॥ युक्तेभ्यः संयतेभ्यः मिलितेभ्यो वा ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ सर्वेषां गुणानामुत्पत्तिर्यस्यां सा ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ उपतस्थुः भोजुः ॥ ५४ ॥ निजयामाययायस्मिन्नात्मनि खेगने रूपभेदं गंधर्वनगरमिवेदं विश्वं विरचितम् तस्यात्मनः प्रतिचक्षणाय प्रकाशनाय आत्मानं योऽद्य प्रादुश्वकार प्रकटितवान् तस्मै पुरुषाय नमः केन रूपेण प्रादुश्वकार ऋषेर्मूर्तिराकारो यस्मिन् तेन रूपेण ॥ ५५ ॥ सोऽयं नोऽस्मान् सुरगणान् अनल्पकरुणायुक्तेन विलोकनेन विशिष्टेनेत्रेण दृश्यात् पश्यतु कथं भूतेन यच्छ्रीनिकेतममलमरविंदं तत्क्षिपतातिरस्कुर्व

॥३॥

प्रसूतिमानवीं दक्ष उपये मेत्यजात्मजः ॥ तस्यां ससर्ज दुहितृः षोडशामललोचनाः ॥ ४७ ॥ त्रयोदशादाह मयितथैकामग्रये विभुः ॥ पितृभ्य एकां युक्तेभ्यो भवायैकां भवच्छिदे ॥ ४८ ॥ श्रद्धामैत्री दया शांतिस्तुष्टिः पुष्टिः क्रियोन्नतिः ॥ बुद्धिर्मेधा तितिक्षा ह्रीर्मूर्तिर्धर्मस्य पत्नयः ॥ ४९ ॥ श्रद्धाऽसूतशुभं मैत्री प्रसादमभयं दया ॥ शांतिः सुखं मुदं तुष्टिः स्मयं पुष्टिरसूयत ॥ ५० ॥ योगं क्रियोन्नतिर्दर्पमर्थबुद्धिरसूयत ॥ मेधा स्मृतितितिक्षा तुक्षेमं ह्रीः प्रश्रयं सुतम् ॥ ५१ ॥ मूर्तिः सर्वगुणोत्पत्तिर्नरनारायणावृषी ॥ ययोजन्मन्यदो विश्वमभ्य नंदत्सुनिर्वृतम् ॥ ५२ ॥ मनांसि ककुभो वाताः प्रसेदुः सरितोऽद्रयः ॥ दिव्यवाद्यंततूर्याणि पेतुः कुसुमवृष्टयः ॥ ५३ ॥ मुनयस्तुष्टुवस्तुष्टा जगुर्गंधर्वकिन्नराः ॥ नृत्यंति स्मस्त्रियो देव्य आसीत्परममंगलम् ॥ देवा ब्रह्मा दयः सर्वे उपतस्थुरभिष्टवैः ॥ ५४ ॥ देवा ऊचुः यो मायया विरचितं निजयात्मनीदं खे रूपभेदमिव तत्प्रतिचक्षणाय ॥ एतेन धर्मसदने ऋषिर्मूर्तिनाऽद्य प्रादुश्वकार पुरुषाय नमः परस्मै ॥ ५५ ॥ सोऽयं स्थितिर्व्यतिकरोपशमाय सृष्टान् सत्त्वेन नः सुरगणाननुमेयतत्त्वः ॥ दृश्याददभ्रकरुणेन विलोकनेन यच्छ्रीनिकेतममलं क्षिपतारविंदम् ॥ ५६ ॥ एवं सुरगणैस्तात भगवंतावभिष्टुतौ ॥ लब्धावलोकैर्यतुरर्चितौ गंधमादनम् ॥ ५७ ॥

॥३॥

ता कथं भूतः अनुमेयं शास्त्रतो विचार्य न त्वस्माकमपरोऽक्षंतत्त्वं यस्य कथं भूतानस्मान् स्थितेर्जगन्मर्यादाया व्यतिकरोऽन्यथात्वं तस्योपशमाय सत्त्वेन गुणेन सृष्टान् ॥ ५६ ॥ लब्धोऽवलोकौ यैः सुरगणैस्तैरभिष्टुतौ अर्चितौ संतौ ययतुः ॥ ५७ ॥